

Björkudden 10 Juli
-93.

Mina kära, pappa Eja, Ake, Anna.

Jag har varit så grynigt lat att skriva, att jag ej med våld ens kunde klämma ur mig några brefskrifvelser. Men inte kan jag ju håller på så mycket i den vägen af er, bara ett kort af pappa, $\frac{3}{4}$ bref af Anna och $\frac{1}{2}$ af Eja, men tack nu i alla fall. Jag förstår så väl att det glada sällskapet där i Nyby inte medger många enliga stunder.

Vi ha nyss slutat vår middag vid fyra: Kanning, Alexandra P. ff. Anna Alftan och jag, och jag sitter nu vid pappas skrifbord, det enda i hela huset, som består af ett bläck fylldt bläckhorn. Solen baddar varm in. — ja, hvilka härliga dagar ha vi haft, dessa sista, förhögda af ett briljant åskväder i lördags, som lämnade allt uppfrikkadt och skönt.

Det väser nu så det hörs, och Anna
Lina har händerna fulla med ogrä-
set. De första smuttrorna ha presen-
terat sig, inalles i kanna, men det
har blifvningt af dem i år. Ålssen de-
dra putsar trädskoporna, men på-
står att det bli ytterst litet frukt,
det är endast ett litet fåtal, som blom-
mat och satt några magra äppelkottar.
Krisbären äro snart färdiga att pluckas
has till buteljer, jag måste skynda
mig, ty de ha god åtgång för snåla
poekpojkar! Pappas råfält ger dem
ett ypperligt skydd för alla vaksam-
ma blickar här uppi från, och hos
Nybergs äro de sällan på gårdsviden.

I torsdags på en anlände yttre
mera kära gäster: de begge gamla Alf-
fons från Arima och A. Pernoff.

Gruben A. var på väg till fru Leths
och kom i förbifarten till Björkudden
där ju två af hans flickor voro förut.
Men han reste redan följande morgon
till Hönkasgrä, afsjedd af alla, som

skall "gå i vall" med honom den nä-
sta månad han skulle dröja där. Han är vi-
tyligen mycket nervös och hypokondrisk, att
de frukta ett allvarsamare jäktida-
de, om det får fortgå som hittills. Alftas
muntra humör invärkar så särdeles godt
på honom. Tant Alftan stannade
här med Elin och Torje till söndag
morgon, då de alla tre reste till Bön-
dorpss på Lonaby. Det var glada dagar
då de voro här, så söta och älskvärda
som de alla äro. Vi hade en utfärd
till Lilla Bergskolmen om lördagen,
med saft och äpplen till traktering.
Det var glödande hettt tillis under
henvägen äskvadret bröt lös, rakt
öfver våra hufvuden, blotte oss duk-
tigt och jagade oss med stormfart
när mot östra byggen. Ack, hur
det regnade! Man kunde påverkligen
inte höra hvarandras röster för disset
och smattrandet, och regnet strömmade
i floder längs mina ny-grussade
ordentliga gångar. Vi frukade att

det skulle komma kyla efter denna starka urladdning, men Gud ske lof, det blef värme igen och allt skjuter god fart. Vårt bästa hö är i det varmaste slaget, riktigt konfekt hö blir det.

Kybergs ha varit mycket flyktiga af sig. Både de varit hemma, ha de varit borta igen. Efter flere dagars gästande d. v. s. de hade gäster och voro inalles 19 i mat, rekte de i lördags till ^{Ågerö} Linsala och i söndags till Linsala, där Stenbäck predikade. Och idag äro B. O. Sigrid med fästman och tant Jetta seglande till Borgå, återvända i morgon lördag, och om torsdag ämnar sig åter hela sällskapet seglande till Åbo, Pargas skärgård, att hälsa på Sigrids blifvande svärfrälsdren. Det blir riktigt en långresa. Karin spekulerar liksom på att från Åbo skutta öfver till Åthum att hälsa på sin Janne, som arbetar där i arkiverna i sitt anseende. Skulle hon göra den glada trippen. Kanke ge de sig alla i Trubi öfver Å.

(10.7. 1893)

lands kraf, det är alls ej omöjligt!
Igår söndag, kom skikis handtvärks
sångförening - en del - på utfärd
hit och bjöds på middag där nere.
Och i lördags kommo Fred Sjöbo
Karolina och gamla Edla på besök.
Vi hade dem bägge här uppe. I morse
ruste de af igen, utan att säga adjö
till mig och utan att säga åt någon
att de anmåde sig till ångbåten. I sin
sförtatuningar. Kolla dem kvar. Edla
hade nu sina herrar, men Karolina
skulle nog kunnat stanna. Men hon
var så "konstlig och nyckfull" som de
nu och Lida sade, "precis som ett bort-
skämdt barn", inte förstod sig egentl.
på henne.

Borgströms har jag alls ej träffat
sen vi reste, vet inte om och när de
äro hemma. Och ingenting har jag
hört om Talina.

Skinken med två barn voro här i dag.
Nag ha vi ju haft besök och ovärlig
här alltid, men nu blir det nog en

lugnare tid. Nanny har lytt på
Köja från den 23. tror jag, och
Anna Alftan kan gå längre
än till den 22. Sen blir jag ensam.

Friska äro vi och ha roligt. Jag
sköter om Anna så godt jag förmår.

Hvad ni också måtte ha roligt ni
på det kära Alon, när vädet blef
så riktigt grann. — Skäntra ni
och skulle beställa en liten postväska
där i Kyby, varan enda gamla är
så illaderfaren. Och den där själen,
Eja, om du kom öfver någon.

Jä, ni hinna jag y mera.

Det sku vara roligt att höra den
där operan på bakvänderika! — Sen
de arade arbeterna och kompositör-
erna min beundrande hälsning.

Nanny hälsar så hjärtligt, lika
så Alon. Smirnoff.

Må väl, mina kära, till hälsart
och tusen varma hälsningar till alla
Lybeks.

Eder Posti.

Har pappa fått m. thermom. från Dettman?